آزمون وکالت کانون وکلای دادگستری

کلید و درسنامه آزمون وکالت
اصول و متون فقه

۱۴۰۵

استاد محمدرضا مروارید

مدرس اصول و متون فقه به شیوه تطبیقی

مولف کتاب تسلط نامه اصول فقه

دادِستان، نمود تخصص در حوزه حقوق

سؤال ۶۱ | اصول و متون فقه

سؤال ۶۱- در فرض فقدان مرجح، مقتضای قاعده در «تزاحم الحکمین» و «تعارض الدلیلین» به‌ترتیب کدام است؟

۱) تساقط - تخییر شرعی

۲) تخییر شرعی - تساقط

۳) تساقط - تخییر عقلی

۴) تخییر عقلی - تساقط

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۴

درسنامه

نکته ۱: مقتضای قاعده اولیه در «تعارض دو دلیل» (تعارض دلیلَین) که هر دو، از هر جهت با هم مساوی هستند و هیچ مرجّحی وجود ندارد، این است که هر دو از اعتبار ساقط شوند (تساقط) چرا که الدلیلان اذا تعارضا تساقطا. البته این قاعده در تعارض میان اخبار و روایات اجرا نمی‌شود. در تعارض میان اخبار و روایات، فقها به اخبار علاجیه رجوع می‌کنند.

نکته ۲: در مواردی که دو حکم با هم تزاحم (تزاحُمِ حُکمَین) می کنند، ابتدا باید بررسی کرد که کدام حکم دارای مرجّح است و همان را انجام داد اما اگر هیچ مرجّحی در یکی از دو حکمِ متزاحم وجود نداشت، «عقلاً» مخیّر هستیم که هر کدام از دو حکم را که خواستیم اجرا کنیم.

آزمون کانون گذشت؛ برای آزمون مرکز وکلا، هدفمندتر قدم بردارید!
حالا زمان آن است که تجربه آزمون گذشته را به فرصتی برای ادامه مسیر تبدیل کنید؛ تلاش‌هایتان را جدی بگیرید و برای فرصت پیش رو، با تمرکز و برنامه بیشتری آماده شوید.
کارگاه ویژه آزمون مرکز وکلا دادِستان فرصتی است تا ادامه این مسیر را آگاهانه‌تر دنبال کنید. اگر هدفتان قبولی در آزمون مرکز وکلاست، این قرار را در برنامه‌تان بگذارید.
۱۸ آبان، ساعت ۱۷
آنلاین؛ قابل شرکت از سراسر کشور
برای رزرو شرکت در کارگاه، عدد ۱۸ را به سامانه ۳۰۰۰۳۲ پیامک کنید.
دادِستان؛ همراه مسیر موفقیت شما

کسب ۵ رتبه یک

در آزمون وکالت سال ۱۴۰۴

- دارنده بالاترین تراز علمی آزمون وکالت در کل کشور
- **۲۸۱** رتبه تک‌رقمی و بیش از **۱۰ هزار** نفر قبولی در آزمون وکالت
- با حضور اساتید صاحب سبک حقوق ایران

دادِستان؛ مدرسه رتبه‌های یک وکالت ایران

dadestan.ir | 02191090200

سؤال ۶۲ | اصول و متون فقه

سؤال ۶۲- با ملاحظه این حکم (ماده ۱۳۲ ق.م.) که تصرف مالک در ملک خود جایز، ولی با اضرار به همسایه ممنوع و حرام شمرده شده، کدام مورد صحیح است؟

۱) جواز تصرف، حکم واقعی اولی تکلیفی و حرمت آن، حکم واقعی ثانوی وضعی است.

۲) جواز تصرف، حکم واقعی اولی تکلیفی و حرمت آن، حکم واقعی ثانوی تکلیفی است.

۳) جواز تصرف، حکم واقعی اولی وضعی و حرمت آن، حکم واقعی ثانوی وضعی است.

۴) جواز تصرف، حکم واقعی اولی وضعی و حرمت آن، حکم واقعی ثانوی تکلیفی است.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۲

درسنامه

نکته ۱: جواز یا اباحه، یکی از احکام تکلیفی خمسه است. البته یک حکم تکلیفیِ غیر الزامی است.

نکته ۲: احکام واقعی اوّلی، احکامی هستند که در شرایط عادی برای مکلف مقرر شده اند. مثل اینکه قانون می‌گوید مالک می تواند هر گونه تصرفی که بخواهد در ملک خود انجام دهد.

نکته ۲: اگر حکمی به منظور جلوگیری از ضرر یا در شرایط اضطراری یا اکراهی برای مکلفین مقرر شود، حکم واقعیِ ثانوی نام می گیرد. مثل حکم حرمتِ تصرفی که موجب تضرر به همسایه شود.

سؤال ۶۳ | اصول و متون فقه

سؤال ۶۳- با ملاحظه به عبارت زیر، کدام مورد صحیح است؟

«و الظاهر صحته فی الرجوع الی المطلّقة الرجعیّة اذا اوقعه علی وجه لم یکن صرف التوکیل تمسکاً بالزوجیّة حتی یرتفع به متعلق الوکالة».

۱) با صرف توکیل، رجوع محقق شده و متعلق وکالت منتفی می‌شود.

۲) وکالت در رجوع به مطلقه رجعیه مطلقاً صحیح نیست.

۳) وکالت در رجوع زمانی صحیح است که صرف توکیل تمسک به زوجیت محسوب نشود.

۴) وکالت در رجوع صرفاً زمانی صحیح است که زوجه به رجوع رضایت دهد.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۳

درسنامه

بر اساس متن عربیِ مورد سؤال، «رجوع به مطلقه رجعیه در عده طلاق رجعی» از اموری است که قابل توکیل است اما باید توجه داشت که این توکیل، باید به نحوی داده شود که صرفِ وکیل قرار دادنِ شخص برای رجوع، خودش رجوع محسوب نشود، چون می‌دانیم که رجوع با هر لفظ یا فعلی که دلالت بر رجوع کند، واقع می‌شود. لذا اگر خود توکیل، رجوع محسوب شود، موضوع وکالت (رجوع یعنی تمسکِ و بازگشتِ به زوجیت) محقق شده و از این جهت، وکالت وکیل هم منتفی خواهد شد.

DADESTAN

آزمون‌های مفهومی-مهارتی دادِستان

با بزرگ‌ترین جامعه آماری کشوری

سنجش علمی، مهارت آزمون‌دهی، تحلیل و اصلاح مسیر

سابقه بیش از ۹۱٪ شباهت با آزمون‌های وکالت سال‌های گذشته

همراه با مستندات تطبیق

حضوری و آنلاین در سراسر کشور

آزمون‌های مفهومی-مهارتی

طراحی توسط اساتید دانشگاه، وکلا و قضات؛ بودجه‌بندی و مرور مرحله‌ای، تمرین مدیریت زمان و تشخیص دام‌های تستی

آمایش‌ها؛ نقشه راه آمادگی

برنامه‌ریزی، روش مطالعه و مرور، تمرکز و حافظه، تکنیک‌های تست‌زنی و مدیریت جلسه آزمون

کارگاه‌های علمی-تخصصی

آموزش مباحث مهم و سؤال‌خیز حقوقی، رفع ابهام‌ها و بررسی آرای وحدت رویه جدید

کارگاه‌های گام

تحلیل سؤالات آزمون، بررسی پاسخ‌ها و نکات حقوقی برای یادگیری و رفع اشکالات

کارنامه آنی و تفصیلی

درصدها با احتساب نمره منفی؛ ۳۲ شاخص تحلیلی، تراز علمی، رتبه کشوری و مقایسه با نفرات برتر

هوشداد؛ دستیار هوش مصنوعی

تحلیل درس‌به‌درس کارنامه شناخت نقاط قوت و ضعف و تعیین اولویت‌های مطالعه

پاسخنامه تشریحی و گنجنامه

دفترچه سؤالات، پاسخنامه تشریحی و درسنامه‌های ۵۰۰ نکته‌ای برای ادامه یادگیری پس از آزمون

نیماد؛ خدمات یکپارچه

آزمون آنلاین، کارنامه‌ها، دانلود فایل‌ها و پشتیبانی؛ دسترسی به محتوای کارگاه‌ها مطابق دوره

هر آزمون، یک گام برای سنجش، یادگیری و پیشرفت

دادااِستان؛ نمود تخصص در حوزه حقوق

dadestan.ir | 02191090200

سؤال ۶۴ | اصول و متون فقه

سؤال ۶۴- با توجه به متن زیر، کدام مورد صحیح است؟

«یشترط فیها (ای الوکاله) علی الاحوط التنجیز: بمعنی عدم تعلیق اصل الوکالة علی شیء، نعم لا بأس بتعلیق متعلقها»

۱) بنابر احتیاط، هم اصل وکالت و هم متعلق آن باید منجز باشد و تعلیق هیچ‌یک جایز نیست.

۲) بنابر احتیاط، تنجیز اصل وکالت شرط نیست، ولی متعلق آن باید به‌صورت منجز تعیین شود.

۳) بنابر احتیاط، اصل وکالت می‌تواند معلق باشد، اما متعلق آن باید منجز باشد.

۴) بنابر احتیاط، اصل وکالت نباید معلق بر امری باشد، اما تعلیق متعلق وکالت اشکالی ندارد.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۴

درسنامه

فقها، شرط صحت وکالت را «تنجیز یعنی معلق نبودن به امری» دانسته اند. و منظورشان آن است که اصلِ وکالت نباید به امری معلق گردد و الا اگر متعلقِ وکالت یعنی آن کاری که وکیل باید به نمایندگی از موکل انجام دهد، به چیزی معلق شود، ایرادی ندارد. مثلا آقای الف، آقای ب را به طور منجّز وکیل خود قرار می دهد و بعد به او می‌گوید که خانه‌ام را در ماه بهمن بفروش. در این مثال، متعلق وکالت که فروش خانه است، معلق شده است اما اصل وکالت منجّز است. پس تنجیز در اصل وکالت شرط است اما در متعلق وکالت شرط نیست.

سؤال ۶۵ | اصول و متون فقه

سؤال ۶۵- کدام مورد ترجمه عبارت زیر است؟

«لایجوز للحاکم ان یحکم بشهادة شاهدین لم یحرز عدالتهما عنده ولو اعترف المدعی علیه بعدالتهما»

۱) جایز نیست که حاکم به شهادت دو شاهدی که عدالت آنها را احراز نکرده حکم کند مگر اینکه مدعی‌علیه به عدالت آن دو اعتراف کرده باشد.

۲) با اعتراف مدعی‌علیه به عدالت دو شاهد حاکم می‌تواند حکم کند هر چند عدالت آن دو را احراز نکرده باشد.

۳) جایز است حاکم بنا بر شهادت دو شاهدی که مدعی‌علیه به عدالت آن دو اعتراف کرده است حکم کند اگرچه خود شخصاً عدالت آن دو را احراز نکرده باشد.

۴) حاکم جایز نیست به شهادت دو شاهدی که عدالت آن دو را احراز نکرده است حکم کند اگر چه مدعی‌علیه به عدالت آن دو اعتراف کرده باشد.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۴

درسنامه

حاکم وقتی می تواند با استناد به شهادت شهود، حکم دهد که عدالت هر دو را احراز کرده باشد؛ اما اعتراف مدّعی علیه یا خوانده دعوا به اینکه بیّنه و شهود مدّعی، عادل می‌باشند، راه احراز عدالت شاهد برای حاکم نیست. پس حتی اگر مدّعی علیه، بیّنه طرف مقابل را عادل بداند و اعتراف به عدالت آنها داشته باشد، حاکم تا عدالت شهود را احراز نکرده باشد، جایز نیست بر اساس شهادت آنها حکم بدهد.

طرح دانشیاری داداستان

برنامه‌ریزی و پیگیری اختصاصی برای آزمون وکالت

- برنامه‌ریزی اختصاصی
- معرفی منابع و روش مطالعه
- پیگیری و اصلاح برنامه
- تحلیل کارنامه آزمون

dadestan.ir

سؤال ۶۶ | اصول و متون فقه

سؤال ۶۶- در فسق شهود کدام مورد صحیح نیست؟

۱) لو تبین فسق الشاهدین حال الشهادة انتقض الحکم

۲) لو طرأ الفسق بعد الحکم لم ینتقض الحکم

۳) لو طرأ فسق الشاهدین بعد الشهادة و قبل الحکم حُکم بشهادتهما علی الاشبه

۴) لو تبین فسق احد الشاهدین حال الشهادة لم ینتقض الحکم

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۴

درسنامه

در گزینه ۴ آمده است که «لو تبین فسق احدِ الشهود حال الشهادة لم ینتقض الحکم» معنای این جمله آن است که اگر برای حاکم روشن شود که شهود در حالی که شهادت می‌داده‌اند، از وصف عدالت برخوردار نبوده و فاسق بوده‌اند، حکم حاکم نقض نمی‌شود. روشن است که این گزینه صحیح نیست. یکی از موجبات نقض حکم حاکم این است که وی متوجه شود که شهود در حین شهادت، فاسق بوده‌اند. البته اگر فسق بعد از ادای شهادت بر شهود عارض گردد، حکم حاکم نقض نخواهد شد (گزینه ۲ و ۳)

سؤال ۶۷ | اصول و متون فقه

سؤال ۶۷- کدام مورد برداشت عبارت زیر است؟

«لیس للحاکم احلاف المنکر الا بالتماس المدعی و لیس للمنکر التبرع بالحلف قبل التماسه و لیس للمدعی احلافه بدون اذن الحاکم»

۱) حاکم می‌تواند رأساً منکر را سوگند دهد.

۲) منکر می‌تواند رأساً سوگند یاد کند.

۳) حاکم نمی‌تواند بدون درخواست مدعی منکر را سوگند دهد.

۴) مدعی می‌تواند رأساً منکر را سوگند دهد.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۳

درسنامه

از متن عربی مورد سؤال چنین برداشت می شود که: سوگند دادنِ منکر، از حقوقِ مدعی محسوب می‌شود لذا بدون درخواستِ مدّعی این حق اجرا نمی‌شود لذا حاکم نمی‌تواند از پیش خود، بدون درخواستِ مدعی، منکر را قسم دهد. از سوی دیگر، خود منکر هم نمی‌تواند بدون اذن، خودش قسم بخورد. پس قاعده این است که ابتدا باید مدعی از حاکم مطالبه کند که منکر را سوگند دهد و بعد منکر با اذنِ حاکم سوگند می‌خورد.

سؤال ۶۸ | اصول و متون فقه

سؤال ۶۸- در دو مورد زیر، به‌ترتیب، الفاظ مطلق غالباً مصداق اطلاق شمول بدلی است یا استغراقی؟

ـ الفاظی که در اوامر شرعی و الزامات قانونی به کار می‌رود.

ـ الفاظی که در نواهی شرعی و قانونی به کار می‌رود.

۱) استغراقی - بدلی

۲) استغراقی - استغراقی

۳) بدلی - استغراقی

۴) بدلی - بدلی

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۳

درسنامه

نکته ۱: در مواردی که قرینه‌ای در کلام نباشد و لفظ مطلق در جمله امری به کار رود، اطلاق، «بدلی» در نظر گرفته می شود مثل جایی که امر شود که مقترض باید مثلِ مالی را که قرض کرده است برگرداند. اگر یک مالی که مثل مالِ قرض گرفته شده، محسوب می‌شود، برگردانده شود، کافی است. اطلاقِ مثل، از نوع بدلی است.

نکته ۲: اگر لفظ مطلق در ساختار نهی به کار رود، اطلاقِ آن، استغراقی خواهد بود. مثلا اگر گفته شود: به فقیر ظلم نکنید. اطلاقِ این جمله استغراقی است و شامل تک تک مصادیق فقیر می‌شود.

سؤال ۶۹ | اصول و متون فقه

سؤال ۶۹- کدام‌یک از مواد قانونی زیر مفهوم دارد؟

۱) موصی می‌تواند یک نفر را برای نظارت در عملیات وصی معین نماید.

۲) زن مستقلاً می‌تواند در دارایی خود هر تصرفی را که می‌خواهد، بکند.

۳) حد مصرف مسکر، هشتاد ضربه شلاق است.

۴) محکومیت‌های کیفری اطفال و نوجوانان فاقد آثار کیفری است.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۳

درسنامه

می دانیم که عدد مفهوم مخالف ندارد اما اگر با قراین معلوم شود که عددی که در جمله آمده است به منظور تحدید حکم و مشخص کردنِ حد و مرز قطعی حکم آمده است، از آن عدد می‌توان مفهوم مخالف گرفت. وقتی گفته می شود: «حد مصرف مسکر ۸۰ تازیانه است»، مفهوم مخالف آن این است که حد مصرف مسکر، کمتر و بیشتر از ۸۰ تازیانه نمی‌تواند باشد.

سؤال ۷۰ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۰- عبارت «انت وکیلی فی امر داری» مثال برای کدام مورد است؟

۱) مطلق از جهت متعلق و خاص از جهت تصرف

۲) مطلق از جهت تصرف و خاص از جهت متعلق

۳) عام از جهت تصرف و خاص از جهت متعلق

۴) عام از جهت متعلق و خاص از جهت تصرف

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۲

درسنامه

عبارت «أنت وکیلی فی امر داری» یعنی «تو در انجام تصرف نسبت به خانه‌ام وکیل هستی». روشن است که تصرف، مقیَّدِ به نوع خاصی نشده است و لذا مطلق بوده و شامل بیع، اجاره و ... می‌شود اما موضوع و متعلق تصرف، فقط دار یعنی خانه است. پس این وکالت از جهت تصرف و نوع آن، مطلق است اما از جهت متعلقِ تصرف، خاص است زیرا فقط شامل، خانه می شود نه سایر اموال موکل.

سؤال ۷۱ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۱- کدام مورد، مصداق واجب تخییری است؟

۱) هرکس مال غیر را تلف کند ضامن آن است و باید مثل یا قیمت آن را بدهد.

۲) دین باید به شخص دائن یا به کسی که از طرف او وکالت دارد، تأدیه شود.

۳) غاصب باید مال مغصوب را عیناً به صاحب آن رد نماید و اگر عین تلف شده باشد باید مثل یا قیمت آن را بدهد و اگر به علت دیگری رد عین ممکن نباشد باید بدل آن را بدهد.

۴) قاضی موظف است کوشش کند حکم هر دعوا را در قوانین مدونه بیابد و اگر نیابد با استناد به منابع معتبر یا فتاوی معتبر حکم قضیه را صادر کند.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۲

درسنامه

نکته ۱: شخص مدیون به حکم قانون، مخیر است که دین را به خود داین بدهد یا به کسی که از طرف او وکالت دارد. بنابراین تکلیف مدیون، مصداق واجب تخییری است. (گزینه ۲)

نکته ۲: پرداخت مثل یا قیمت در فرض تلف عین یا عدم امکان رد عین، واجب تخییری نیست؛ زیرا در فرضی که مال، مثلی باشد، معیّناً باید مثل آن پرداخت شود و در فرض قیمی بودنِ آن، معیّناً باید قیمتِ آن پرداخت شود. (گزینه ۳ و ۱)

نکته ۳: در فرض اینکه قاضی حکم دعوا را در قوانین نیابد، مخیر نیست که به منابع معتبر یا فتاوا رجوع کند بلکه اگر قاضی مجتهد باشد، معیناً باید به منابع رجوع نماید و اگر مجتهد نباشد باید به فتاوا رجوع کند. (گزینه ۴)

سؤال ۷۲ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۲- مطابق با ماده ۳۳۹ ق.م. «پس از توافق بایع و مشتری در مبیع و قیمت آن، عقد بیع به ایجاب و قبول واقع می‌شود.» با توجه به اینکه قبل از وقوع بیع طرفین را نمی‌توان بایع و مشتری نامید، استعمال لفظ بایع و مشتری در اینجا چه نوع استعمالی است؟

۱) مجازی به علاقه مشارفت

۲) مجازی به علاقه مشابهت

۳) غلط

۴) مجازی به علاقه ماکان

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۱

درسنامه

نکته ۱: استعمال لفظ در معنای غیر موضوعٌ له، استعمال مجازی است. و استعمال مجازی وقتی صحیح است که بین معنای حقیقیِ لفظ و معنای مجازیِ آن علاقه وجود داشته باشد.

نکته ۲: اگر به کسی که هنوز ایجاب بیع را نگفته است اما در شُرُفِ آن است، «بایع» گفته شود، لفظ بایع را به طور مجازی در مورد او به کار برده ایم. و علاقه مورد نظر، علاقه مشارفت نام دارد. (یعنی در شرف وقوع امری بودن)

سؤال ۷۳ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۳- کدام‌یک از عبارات زیر، برای بیان حکم وضعی است؟

۱) موجر باید مالک منافع عین مستأجره باشد.

۲) الفاظ عقود محمول است بر معانی عرفیه.

۳) ضابطین دادگستری نتیجه اقدامات خود را به اطلاع مراجع قضایی صالح می‌رسانند.

۴) قاضی موظف است کوشش کند حکم هر دعوا را در قوانین مدونه بیابد.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۱

درسنامه

در عبارت «موجر باید مالک منافع عین مستأجره باشد» قانونگذار در صدد این بوده است که بگوید: شرطِ صحت اجاره، مالکیت مستأجر نسبت به منافعِ عین مستأجره است. «شرطیت» یک حکم وضعی است. هر چند جمله مورد نظر یک جمله امری است و جملات امری، بیانگر حکم تکلیفیِ وجوب هستند اما گاهی قانونگذار هدفش از امر کردن، بیان شرطیتِ چیزی است.

سؤال ۷۴ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۴- «اصل عدم» با «استصحاب عدمی» چه تفاوتی دارد؟

۱) اصل عدم توجهی به حالت سابق ندارد، اما در استصحاب عدمی حالت سابق لحاظ می‌شود.

۲) اصل عدم از اصول عملیه است، اما استصحاب عدمی جنبه اماریت دارد.

۳) اصل عدم اختصاص به شبهات موضوعیه دارد، اما استصحاب عدمی در شبهات حکمیه جاری است.

۴) هر دو اصل مبتنی‌بر یقین سابق و شک لاحق هستند و تنها در آثار شرعی با یکدیگر تفاوت دارند.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۱

درسنامه

هر چند اصل عدم و استصحاب عدمی، در نتیجه مانند هم هستند اما برای اجرای استصحاب عدمی، باید حالتِ سابقه عدمی مورد لحاظ قرار گیرد. در حالی که در اصل عدم، لحاظ حالت سابقه، شرط نیست.

سؤال ۷۵ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۵- با توجه به عبارت زیر در تعارض بینه داخل و خارج حکم مسئله چیست؟

«لو تعارضت البیّنات فی شیء، فان کان فی ید احد الطرفین فمقتضی القاعدة تقدیم بیّنة الخارج و رفض بیّنة الداخل و ان کانت اکثر او اعدل و ارجح»

۱) بینه داخل مقدم بر بینه خارج است اگر بینه داخل اکثر یا اعدل و ارجح باشد.

۲) بینه خارج مقدم بر بینه داخل است اگر بینه خارج اکثر یا اعدل و ارجح باشد.

۳) بینه خارج مقدم بر بینه داخل است هر چند بینه داخل اکثر یا اعدل و ارجح باشد.

۴) بینه داخل مقدم بر بینه خارج است اگر چه بینه خارج اکثر یا اعدل و ارجح باشد.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۳

درسنامه

«بیّنه داخل»، بیّنه کسی است که مال در تصرف او است. و منظور از بینه خارج، بیّنه کسی که مال در تصرف او نیست و خارج از مال است. مطابق متن عربی موردِ سؤال، در تعارض این دو بینه، بینه کسی مقدم است که مال را در تصرف ندارد (بینه خارج) حتی اگر بیّنه طرف مقابل (بیّنه داخل) از نظر تعداد بیشتر یا عادل تر باشند.

سؤال ۷۶ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۶- اصل مثبت چیست؟

۱) اصلی است که به موجب آن آثار شرعی مستقیم مستصحب بر آن مترتب شود.

۲) اصلی است که به موجب آن لوازم عقلی یا عادی مستصحب برای اثبات آثار شرعی مورد استناد قرار گیرد.

۳) اصلی است که از اجرای آن حکم ظنی واقعی کشف شود.

۴) اصلی است که به موجب آن موضوع یک حکم شرعی یا قانونی اثبات شود.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۲

درسنامه

اصول عملیه مثل استصحاب، صرفاً توان اثباتِ آثار شرعی و قانونیِ را دارند. اصل، نمی‌تواند اثبات کننده (مُثبِت) اثر عادی یا عقلی باشد. اگر با اجرای اصل، بخواهیم اثر عادی یا عقلی را بر موضوع مورد نظر اثبات کنیم، در اصطلاح به آن، اصلِ مثبِت گفته می شود و حجت نیست حتی اگر بر آن اثر عقلی یا عادی، اثری شرعی مترتب گردد. مثلا اگر بخواهیم با استناد به استصحاب حیات، ابتدا زنده بودنِ غایب مفقود الاثر و بعد بلوغ او را اثبات کنیم و در نتیجه آثار شرعیِ بلوغ را مترتب نماییم، استصحاب، اصل مثبِت می‌گردد و اعتباری ندارد.

سؤال ۷۷ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۷- کدام مورد درخصوص وکالت، صحیح است؟

۱) لو اختلفا فی تفریط الوکیل فالقول قول الموکل

۲) لو اختلفا فی دفع المال الی الموکل فالظاهر ان القول قول الوکیل

۳) لو اختلفا فی التلف فالقول قول الموکل

۴) لو اختلفا فی التوکیل فالقول قول منکره

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۴

درسنامه

در گزینه ۴ آمده است که «لو اختلفا فی التوکیل فالقولُ قولُ منکِره» یعنی اگر اصل تحقق وکالت بین طرفین، مورد اختلاف باشد، یعنی یکی بگوید: وکالت محقق شد و دیگری بگوید وکالت محقق نشد، آن کسی که منکرِ وکالت است قولش با قسم مقدم می شود (خواه آنکه منکر وکالت است وکیل باشد یا موکل)

سؤال ۷۸ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۸- کدام مورد درخصوص وکالت، صحیح است؟

۱) تصحّ وکالة المحجور علیه لسفه او فلس عن غیرهما ممن لا حجر علیه

۲) یصح توکیل المحجور علیه لسفه او فلس فیما حجر علیهما فیه دون غیره

۳) یصح التوکل من الصبی و المجنون و المکره

۴) یصح التوکیل من الصبی و المجنون و المکره

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۱

درسنامه

در مسأله ۴ از مسایل باب وکالت تحریر الوسیله، امام خمینی (ره) بیان داشته است که: وکیل شدنِ کسی که به سببِ سفاهت یا ورشکستگی محجور شده است از سوی کسی که محجور نیست، صحیح است یعنی شخص غیر محجور می‌تواند شخص محجور را وکیل خود قرار دهد. «تصح وکالة المحجور علیه لسفهٍ أو فلس عن غیرهما ممن لا حجر علیه.»

سؤال ۷۹ | اصول و متون فقه

سؤال ۷۹- ماده ۱۲۷۵ ق.م. مقرر می‌دارد: «هر کس اقرار به حقی برای غیر کند ملزم به اقرار خود خواهد بود.» و از سوی دیگر، در ماده ۱۲۸۱ ق.م. آمده است: «قید دین در دفتر تجار به منزله اقرار کتبی است.»، حال، رابطه ماده ۱۲۸۱ نسبت به ماده ۱۲۷۵ قانون مزبور مصداق کدام مورد است؟

۱) تخصص

۲) ورود

۳) تخصیص

۴) حکومت

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۴

درسنامه

نکته ۱: در حکومت، یک دلیل، موضوع یا محمول دلیل دیگر را توسعه می‌دهد یا تضییق می‌کند.

نکته ۲: رابطه ماده ۱۲۷۵ ق.م. با ماده ۱۲۸۱ ق.م. رابطه حکومت است چرا که ماده ۱۲۸۱ ق.م. که قیدِ دین در دفتر تجار را «اقرار» تلقی کرده است، موضوع ماده ۱۲۷۵ ق.م. را توسعه داده و حاکمِ بر آن است.

سؤال ۸۰ | اصول و متون فقه

سؤال ۸۰- با توجه به عبارت «لو وکلّه فی ایداع مال فاودعه بلا اشهاد فجحد الودعی لم یضمنه الوکیل» کدام مورد صحیح است؟

۱) وکیل به صرف ترک اشهاد ضامن مال نیست.

۲) وکیل به دلیل عدم علم به لزوم اشهاد ضامن مال نیست.

۳) وکیل به سبب انکار امین ضامن مال است.

۴) وکیل به دلیل ترک اشهاد ضامن مال است.

پاسخ صحیح: گزینهٔ ۱

درسنامه

مطابق مسأله ۳۷ باب وکالت کتاب تحریر الوسیله: اگر شخصی به دیگری وکالت دهد در به امانت گذاردن مالی، اما وکیل بدون اینکه شاهدی بگیرد، مال را به امانت بگذارد، مرتکب تعدی یا تفریط نشده و در فرضی که مستودع، امانت را منکر گردد، وکیل، ضامن نیست. مگر اینکه موکل با وکیل شرط نموده باشد که وکیل در هنگام به ودیعه نهادن مال، با خود شاهد ببرد. بنابراین وکیل، به صرفِ ترکِ اشهاد، ضامن نیست.

سکنت
DADESTAN

ویژه آزمون مرکز وکلای قوه قضائیه

دوره سرعت

۶۰ ساعت تدریس
نکته و تست

کارگاه برنامه‌ریزی
برای قبولی
(به صورت هدیه)

۲ مرحله
آزمون جامع +
۴ مرحله فایل
سؤال و درسنامه

با تدریس
اساتید صاحب
سبک

۵ مرحله
کارگاه علمی
تخصصی

۵ مرحله
کارگاه تحلیل
سؤالات

۷ مرحله
آمایش

عناوین درسی که در **دوره سرعت** تدریس می‌شود:

۸ ساعت تدریس
حقوق مدنی
استاد محمد نکویی

۲۰ ساعت تدریس
متون فقه
استاد محمدرضا مروارید

۴ ساعت تدریس
حقوق جزا
استاد مجید قائمی‌زاده

۴ ساعت تدریس
آیین دادرسی کیفری
استاد سیدحمید شاهچراغ

۱۳ ساعت تدریس
حقوق ثبت
استاد مسعود باوری

۴ ساعت تدریس
حقوق تجارت
استاد احمد حیدری

۳ ساعت تدریس
حقوق اساسی
استاد مسعود باوری

۴ ساعت تدریس
آیین دادرسی مدنی
استاد سیدمجید حسینی